

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 225/09-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Mgr. K. M., súdneho exekútora, K., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na ochranu pred povinnou a nútenou prácou podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Co/417/2006 z 26. apríla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Mgr. K. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. júla 2007 doručená sťažnosť Ing. Mgr. K. M., súdneho exekútora, K. (ďalej len „sťažovateľ“),

zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na ochranu pred povinnou a nútenou prácou podľa čl. 4 ods. 2 dohovoru, základného práva na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a základného práva na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 4 ústavy uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co/417/2006 z 26. apríla 2007 (ďalej len „uznesenie z 26. apríla 2007“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Uznesením Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 26. 4. 2007, sp. zn. 5 Co/417/2006, bola v právnej veci žalobkyne A. P... proti žalovanému Ing. Bc. K. M..., súdny exekútor... o zaplatenie 4 800 000,- Sk s prísl., priznaná mojej advokátke JUDr. A. K... náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 285 981,- Sk a žalobkyňa je povinná jej ju zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia...“

Z úvodnej časti uznesenia, z preambuly, nevyplýva skutočnosť, aby som menovanou advokátkou bol v konaní zastúpený.

Náhrada trov právneho zastúpenia sa nesprávne priznala mojej právnej zástupkyňi, pričom táto sa správne mala priznať mne a žalovaná mala byť zaviazaná na jej zaplatenie na účet právnej zástupkyne. Trovy právneho zastúpenia sú mojim nárokom, nie nárokom právnej zástupkyne.

Nedostatkom výroku je aj skutočnosť, že trovy právneho zastúpenia nemajú byť vo výške 285 981,- Sk, ale ako vyplýva z výpočtu podľa jeho odôvodnenia, kde mi bola priznaná aj náhrada súdneho poplatku 101 022,- Sk, iba vo výške 184 959,- Sk (285 981,- Sk - 101 022,- Sk = 184 959,- Sk). Suma 285 981,- Sk sú trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia a súdneho poplatku, ktoré položky mali byť osobitne priznané. Odôvodnenie napadnutého uznesenia v časti náhrady súdneho poplatku za odvolanie, nemá teda oporu v jeho výrokovej časti... z môjho vyúčtovania trov konania, zo dňa 29. 3. 2007 je zrejmé, že súdny poplatok žiadam zaplatiť na svoj účet, pričom napadnuté uznesenie priznáva celú sumu na účet právnej zástupkyňi (ktorú som ani nesplnomocnil na prijatie takého plnenia).

V konečnom dôsledku je zo znenia výroku zrejmé, že súd nerozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O. s. p., nakoľko žiadne mi nepriznal.

Ďalším nedostatkom je skutočnosť, že súd priznal trovy právneho zastúpenia v inej sume, než boli navrhované a teda než sú oprávnené.“

Sťažovateľ ďalej vo svojej sťažnosti podrobne poukazuje na dôvodnosť jednotlivých ním uvedených úkonov právnej služby v predložennom vyúčtovaní, za ktoré krajský súd uznesením z 26. apríla 2007 náhradu trov konania nepriznal vôbec (ani právnej zástupkyňi sťažovateľa).

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu pred povinnou a nútenou prácou podľa čl. 4 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, právo na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, uznesením Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 26. 4. 2007, sp. zn. 5 Co/417/2006, porušené boli.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 26. 4. 2007, sp. zn. 5 Co/417/2006 a vec vracia porušovateľovi na nové konanie a rozhodnutie.

Ústavný súd SR zakazuje porušovateľovi pokračovať v porušovaní namietaných základných práv sťažovateľa.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 30 000,- Sk.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich označených základných a iných práv uznesením krajského súdu z 26. apríla 2007.

Ústavný súd 9. januára 2008 zistil, že spis okresného súdu sp. zn. 22 C 138/00 (v ktorom krajský súd v odvolacom konaní rozhodol o trovách konania uznesením z 26. apríla 2007) bol na základe dovolania podaného žalobkyňou predložený 3. augusta 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 22 C 138/00, ktorý bol ústavnému súdu na jeho vyžiadanie predložený 28. júla 2009, vyplýva:

Okresný súd rozsudkom č. k. 22 C 138/00-179 z 13. júla 2006 (ďalej len „rozsudok

okresného súdu“) uložil sťažovateľovi ako žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4 800 000 Sk s úrokom z omeškania a náhradu trov konania v sume 101 022 Sk z titulu zaplateného súdneho poplatku a 312 585 Sk z titulu náhrady trov právneho zastúpenia.

Krajský súd na základe odvolania sťažovateľa rozsudkom sp. zn. 5 Co 417/2006 z 28. marca 2007 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobu žalobkyne zamietol. Zároveň krajský súd samostatným uznesením z 26. apríla 2007 vydaným v odvolacom konaní rozhodol o trovách sťažovateľa tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť trovy sťažovateľa jeho právnej zástupkyni.

Žalobkyňa podala proti rozsudku krajského súdu, ako aj proti uzneseniu krajského súdu z 26. apríla 2007 o trovách konania dovolanie.

Najvyšší súd svojím uznesením č. k. 5 Cdo 179/2007-278 zo 17. júna 2009 na základe dovolania žalobkyne zrušil rozsudok krajského súdu aj jeho uznesenie z 26. apríla 2007 o trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ústavný súd uvádza, že podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základného práva alebo slobody môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07).

Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Uznesenie krajského súdu z 26. apríla 2007 o trovách konania, proti ktorému smeruje sťažnosť sťažovateľa, bolo predmetom preskúmania inštančne nadriadeným najvyšším súdom v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku smerujúcom proti tomuto uzneseniu (ako aj rozsudku krajského súdu vo veci samej) a bolo v celom rozsahu zrušené najvyšším súdom.

Ústavný súd preto konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nie je príslušný na preskúmanie napadnutého uznesenia krajského súdu z 26. apríla 2007 o trovách konania. Z uvedeného dôvodu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009